

במדינה

(המשך מעמוד 59)

מדרגות הבית. בני פואד עמד בכניסה לבית, וקיבל את האורחים הבאים בכיבוד בטיגריות ובקפה. כשהגיע אחמד אסעד, הביט לכיוון הבית, שלף את אקדחו, שהוא מחזיק ברישיון, והתחיל לירות, ולפתע נפל בני ונהרג במקום.

פאטמה שלבי היא אם לששה בנים. המבוגרים שביניהם לומדים באוניברסיטה והצעירים לומדים בבתי-ספר. האם מפנה את טענותיה כלפי המישטרה. "מדוע ה' מישטרה לא עוצרת את האנשים היוורים בחתונות? זהו מינהג מלוכלך, והמיש' טרה חייבת להחרים את גישקם של היו' רים בחתונות. אולי עליידי כך יימנע סבל מיותר ממשפחות רבות שייפגעו מה- יריות."

אחמד אסעד (50) הוא אב ל-12 ילדים. הוא עובד כעצמאי, ומחזיק נשק ברשיון יותר משנה. לחתונה הגיע עם נשקו, אחרי שירה והבחין כי פגע בנער, מיהר למכור ניתו. התניע אותה וברח לתחנת-המישטרה בעפולה, שם הסגיר את עצמו. בחיפוש על גופו נמצאו האקדח וסכום של 700 אלף לירות.

אחרי שנודע בכפר שהנער מת ברחו בני משפחת אסעד מהכפר, והסתגרו מ' פחד ניקמת בני מישפחת שלבי. בכפר עצמו נשמר בית מישפחת אסעד על-ידי תושבי הכפר.

כעת נעשים מאמצים מצד נכבדי הכפר וכפרי הסביבה לעריכת סולחה בין שתי המשפחות. אך בינתיים מסרבים בני מיש' פחת ההרוג לעריכת הסולחה, בטענה ש- הנער נורה בכוונה תחילה.

ניקמת-דם. בנו של היוורה, מאזן אסעד (22), מסתגר בתל-אביב ואינו יכול לחזור לכפרו לפני שתיערך סולחה, מחשש לחייו. "אבי לא התכוון להרוג, אלא ירה יריות שימחה, וכל הטענות שהרג את פואד

הרוג שליבי נקמת-דם או טעות-אנוש?

בכוונה משוללות כל יסוד. אבי חולחי סכרת וחולה-לב, ביקרתי אותו בחתונת- המישטרה, והוא מסר לי שלא התכוון להרוג, ושזאת היתה טעות-אנוש שהנער נפגע מהכדור."

מאזן מבקש, שאם מישפחת ההרוג רוי צה לנקום את ניקמת בנם ההרוג, הוא מתנדב להיות הקורבן, ואולי על-ידי כך ימנעו שפיכות-דמים נוספת. אך הצעתו של מאזן אינה מקובלת על בני מישפחת שלבי.

תושב הכפר, שביקש להישאר בעילום שם, מוסר: "אביו של אחמד אסעד נרצח לפני 40 שנה על-ידי אלמוני, ובני מיש' פחת שלבי היו החשודים ברצח. אבל ה' מישטרה לא הוכיחה זאת, ומעולם לא נ' דעה זהותו של הרוצח. בנו, אחמד, נשבע לנקום את דם אביו מאחד מבני מישפחת שלבי. למרות שעברו 40 שנה ולמרות שהיחסים בין שתי המשפחות היו תקינים, חיכה להזדמנות לנקום את דם אביו, וכך עשה."

החתונה הפכה לווייה, והשימחה עצב בכפר אכסאל. שתי המשפחות נכנסו ל- מעגל סגור של נקמת-דם, והיריות ב- חתונות נמשכות למרות האסונות הבאים כתוצאה מהן, והמישטרה לא עושה די על-מנת להפסיק את המינהג הזה.

שוקו-חלב

ר' ש' סוג מסויים של בחורות המוציא הרבה גברים משלוותם. קוראים להן, בחיבה, יאמניות גזעיות. כדי להימנות על קטגוריה תימן אמיתיות. כדי להימנות על קטגוריה זו נזקקת הבחורה, כמוכן, לשני הורים ממוצא תימני. אבל זה עוד לא הכל. ל- יאמנית גזעית יש הרבה יותר מזה. לפי חות כך חושבים הגברים: מזג סוער, חו' שניות מפותחת, וחוש קצב מפותח. וזה מה שמשגע את הגברים.

אבל הדבר הכי חשוב הוא, שימאנית גזעית צריכה גם להיראות כזו. היא צרי' כה להיות שחומה, משהו בגוון של שוקו-חלב, בעלת שיער שחור, עיניים יוקדות אש, והכי חשוב — צריך להיות לה גוף משגע, ואם מישוהו יגיד על אחת שיש לה כל זה, שהיא לא יאמנית גזעית, ברור שהוא פשוט לא יודע על מה הוא מדבר. יש עוד דבר אחד, מיוחד לימאניות ה' גזעיות. אי-אפשר לחקות אותן. סתם בחו' רה אינה יכולה לקום בוקר אחד ולהחליט שהיא יאמנית גזעית. זה לא ילך לה. היא יכולה אולי להשתוף, ואפילו למרוח על עצמה קילו של צבע חום, אבל הגברבר הכי לא-ימנוסה, שיעיף עליה מבט אחד בעיניים, יבחין שהלהבה שם כבויה, ונגד זה, כידוע, עוד לא המציאו שום דבר. מה שכן יכול לקרות, זה בדיק להיפך. יאמנית גזעית יכולה להתקלקל. היא יכו'

נעים זמירות תחת לצאת לבלות מחוץ לבית מעדיפים דנה וצוקי את חמימות ביתם המשותף, שאותו עיצבו במודייהם. נוסף להיותו זמר, צוקי הוא גם מלחין ומשורר. דנה היא הראשונה השומעת את שיריו.